

[Sønderby]

ske. Og når CFE-aftalen så er skrevet under, er vi også klar til disse drøftelser, som det står i dagsordenen.

Vi vil selvfølgelig stemme imod de to andre dagsordener.

Jeg må lige gøre en enkelt bemærkning til SF, og den bemærkning skal være, at SF jo også godt kunne læse i Forsvarskommissionens betænkning. Vi brugte egentlig megen tid på at diskutere spørgsmålet: Hvor kan forsvaret hjælpe i det civile liv? Vi har peget på mange områder, hvor forsvaret kan hjælpe. Og vi har da også haft dem til at hjælpe ved stormflodskatastrofer i det sønderjyske og mange andre steder. Det står i Forsvarskommissionens betænkning, og det havde man ikke haft behov for at skrive i et forslag om motiveret dagsorden.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren, for selv om SF har været lidt på kant af ministerens tale, så syntes jeg faktisk, at den var god. Den var gennemgående, gik igennem alle problemstillingerne og prøvede på at tilbagevise eventuelle angreb, inden de overhovedet kom.

Men der var én sætning, som jeg holdt allermost af. Det var, da ministeren sagde: Der må ikke spilles hasard med dansk forsvar.

Det føler jeg nogle gange at vi er meget tæt på. Skal vi nu lade det gå den ene vej, eller skal vi lade det gå den anden vej? Skal vi skære det hele ned og lave det til et miljøflip, eller skal vi prøve på at se bare nogenlunde troværdige ud over for vore NATO-partnere? Det er nemlig at spille hasard, når man på den måde bruger en sådan forsvarsdebat, som vi har i dag.

Fremskridtspartiet er helt enig i det, der er blevet sagt så mange gange om, at vi egentlig overhovedet ikke kan diskutere det her, før vi har de endelige CFE-aftaler på bordet.

O.k., denne forespørgsel er så kommet 14 dage for tidligt, mindst. Og derfor må vi gå ud fra det, vi formoder at få at vide om en fjorten dages tid eller så.

Men jeg vil godt sige her på nuværende tidspunkt, at Fremskridtspartiet er absolut villigt til at gå med i besparelser, også på forsvaret. Men det skal være besparelser, der er fornuftige. Det skal være besparelser eller salg af tjenesteydelser f.eks. Det er jo en modsat besparelse, det er en måde at få tjent flere penge ind. Hvorfor i alverdens riger og lande er man ikke gået læn-

gere med salg af tjenesteydelser fra forsvaret til den civile del af befolkningen? Og hvorfor i alverdens riger og lande skal man absolut krampagtigt holde fast i, at man skal lave store omrokninger af kaserner, samtidig med at man erkender, at det ikke er nødvendigt, at der faktisk ikke er det behov, som man havde troet der ville være, dengang man lavede en aftale om det? Jamen der er en meget stor besparelse ved blot at lade være med at skulle bygge nyt, ved blot at lade være med absolut at skulle fjerne f.eks. Sergentskolen fra Sønderborg for at kunne føre den til Odense, osv., osv.

Det, jeg taler om, er altså en omstrukturering af forsvaret, som er enormt nødvendig, som vi havde oppe i Forsvarskommissionen, og som vi diskuterede frem og tilbage, og hvor man satte noget i gang. Jeg vil gerne snart se de resultater.

Jeg vil også gerne snart se, hvordan man kan effektivisere det danske forsvar, så vi kan blive troværdige NATO-partnere og ikke, som vi nu er, sådan noget lunkent, halvhjertet noget, som siger, at vi vil så meget, men hvis det endelig kommer dertil, at det bliver nødvendigt, så har vi vist egentlig ikke så meget at stå imod med.

Jeg synes faktisk, at vi havde et godt samarbejde i Forsvarskommissionen, og vi kom utrolig meget igennem. Nu er det på tide, at vi får det sat i værk. Jeg ved, at meget af det er ved at blive sat i værk. Men jeg synes også, vi skal give det en chance for, at vi kan få en tilbagemelding: Har det så virket efter de hensigter, vi dengang formodede det ville have?

Man har i denne debat talt meget om, at nu er der jo fred over hele linjen. Vi kan lige så godt nedlægge det hele. I hvert fald ifølge SF.

Men vi er en del af NATO, og NATO's sydflanke er faktisk et truet område. Det er, ligesom om man slet ikke må tale om det.

Jamen lige syd for Tyrkiet ligger altså Irak. Det er altså en nabo til os. Jeg vil gerne se den, der tør gå op på denne talerstol og sige, at der er fred og fordragelighed i Irak og dets omkringliggende lande. Det er der vel ikke én i dette Folketing der tør tro på.

Vi påstår hele tiden, at det er så fredeligt, men det er det kun på nuværende tidspunkt. Hvad er det, der sker i alle de østeuropæiske lande? Hvad er det, der sker i Sovjet? Er der kun fred og fordragelighed? Ja, så vidt jeg både kan læse og høre i radioen, er der faktisk utrolig meget uro, og ingen ved, hvilken vej det vil gå.